

STUDII EXPERIMENTALE ȘI DE LABORATOR

Catedra de terapie buco-dentară (cond.: prof. dr. L. Csögör, doctor-docent, medic emerit, membru al Academiei de științe medicale) a I.M.F. Tîrgu-Mureș

STUDIUL MICROFLOREI DENTINEI CARIATE ȘI A CANALULUI RADICULAR INFECTAT ÎN CORELAȚIE CU EFECTUL ANTIBACTERIAN AL UNOR MEDICAMENTE ȘI MATERIALE FOLOSITE ÎN PRACTICA STOMATOLOGICĂ

Nota I.: Studiu privind legătura dintre microflora dentinei cariate și cea a canalului radicular infectat

dr. L. Csögör, dr. D. G. Purge, dr. Șt. Bocskay, dr. Susana Tinkl

Microflora dentinei cariate și cea a canalului radicular infectat sunt capitole bine studiate ale patologiei bucale. Astfel Kliegler (1951) comunică date referitoare la cantitatea microorganismelor în carii. Burnett (1962) și Berger (1964), sintetizând datele din literatură, stabilesc tabloul calitativ al fiecărui strat dentar cariat. Melville și Slack (1967) determină frecvența diferențelor microorganisme în canalul radicular infectat. Crawford și Shankle (1961) Cristoloveanu și colab. (1969) prezenta lor în funcție de comunicarea canalului radicular cu cavitatea bucală, Grossman și Olliet (1968) coreleză studiul microflorei endodontice cu diagnosticul clinic, Melville și Birch (1967) cercetează legătura sa cu flora periapicală, Csögör și colab. (1972) urmăresc dinamica modificărilor în cursul tratamentelor endodontice etc.

Date care să se refere la legăturile posibile dintre microflora dentinei cariate și cea a canalului radicular infectat, problemă interesantă mai ales din punctul de vedere al patomecanismului procesului infecțios, sunt însă ca și inexistente.

Lucrarea de față urmărește în primul rînd examinarea corelației dintre microflorele aerobe ale stratului superficial și profund al dentinei cariate și cea a canalului radicular infectat. Strîns legat de aceasta, apare ca o necesitate practică studiul eficacității antibacteriene a unor substanțe medicamentoase și materiale de obturăție din arsenalul terapeutic stomatologic, separat pentru microflorele examineate. Acest studiu își justifică actualitatea datorită variabilității microorganismelor, în special în ce privește sensibilitatea lor.

Material și metodă

Cercetarea s-a efectuat pe 100 de dinți extrași în urma unor complicații ale procesului carios. Dintii extrași au fost înveliți într-un tam-

pon de tifon îmbibat cu ser fiziologic, apoi așezați în cutii Petri și menținuți cel mult 3 ore la 37° C în condiții sterile, pînă în momentul insămîntării.

Îndepărtarea resturilor alimentare din cavitatea carioasă a fost urmată de o recoltare din stratul superficial al dentinei ramolite (D-1) cu ajutorul unor linguri sterile Black. După evacuarea dentinei ramolite s-a mai efectuat o recoltare de pe suprafața dentinei dure, din imediata apropiere a focalului carios (D-2). Produsul patologic din canalele radiculare s-a obținut cu ajutorul unor ace Kerr de dimensiuni mici (1, 2) introduse în orificiul creat prin pensarea apexului cu o foarfecă sterilă. În cazul dintilor pluriradiculari am recoltat un număr de produse corespunzătoare numărului rădăcinilor (R-1, R-2, R-3) (fig. nr. 1).

Produsul patologic astfel obținut a fost însămînat în cutii Petri, pe mediul geloză-singe, cultivarea, izolarea și identificarea microorganismelor efectuindu-se după metodele clasice.

Rezultate

Am examinat în total 200 probe de dentină (100 din dentina superficială și 100 din cea profundă) și 166 probe din canale radiculare.

Numărul tulpinilor microbiene prezente într-o probă — deci masivitatea infecției — este redat în graficul nr. 1, din care reiese că microflora este cu atit mai omogenă, cu cit înaintăm în profunzime: culturi pure s-au izolat cu precădere din canale radiculare, în timp ce în stratul superficial al dentinei ramolite au fost prezente mai ales culturi mixte, cu 3 sau mai multe tulpi. Acest strat este cel mai bogat în microorganisme (203 tulpi izolate din 100 de probe), al căror număr scade treptat spre profunzime (177 tulpi la 100 de probe din dentina profundă, 145 tulpi din cele 166 de probe recoltate din canale radiculare).

Tabelul nr. 1

Repartiția calitativă a microflorei dentinei superficiale (D-1), profunde (D-2) și a canalului radicular (R)

Germenul izolat	Frecvența izolării în %		
	Dent. superficial. (D-1)	Dent. prof. (D-2)	Canal radic. (R)
Str. viridans	41,13	42,87	45,50
Str. nonhaemol.	1,43	1,12	8,27
Sta. aureus	—	3,07	—
Sta. albus	10,83	10,14	10,37
Gaffkya tetrag.	6,89	5,64	11,03
Sarcina	—	2,82	1,48
Neisseria	12,31	5,08	5,51
Corynebact.	4,92	4,48	5,51
Lactobacillus	5,41	7,88	5,51
Enterobact.	1,12	0,98	—
Levuri	5,91	3,37	2,56
Treponema	0,98	—	—
Filam. Gram-poz.	1,97	1,47	—
Bac. subtilis	0,54	—	1,37

L. CSÖGÖR ȘI COLAB.: STUDIUL MICROFLOREI DENTINEI CARIATE
ȘI A CANALULUI RADICULAR INFECTAT...

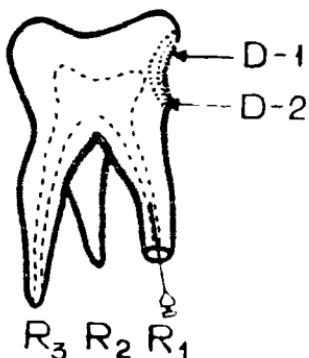

Fig. nr. 1: Schema recoltării produselor patologice. D-1 = dentină superficială, D-2 = dentină profundă, R₁, R₂, R₃ = canale radiculare

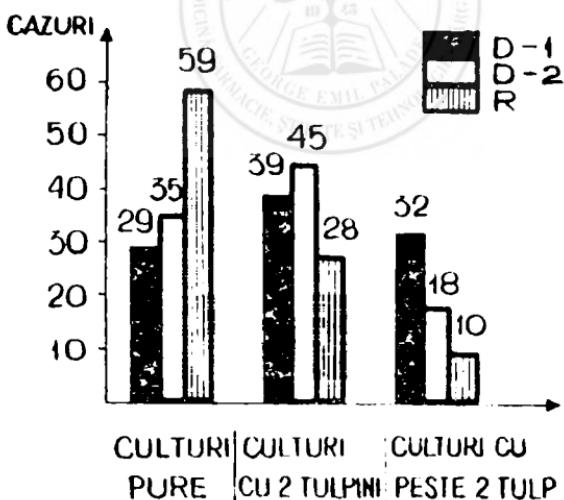

Fig. nr. 2: Relația dintre complexitatea microflorei și profunzimea infecției

Aspectele repartizării calitative sint redate în tabelul nr. 1. Din tabel reziese că microflora acestor trei regiuni, caracterizată prin dominația netă a germenilor din genul *Streptococcus*, este foarte asemănătoare. Procentajul stafilococilor este practic același, *Streptococcus viridans* variază în limite restrinse. Se pot observa însă și diferențe: *Streptococcus nonhaemolyticus* se găsește mai frecvent endoradicular, *Gaffkya tetragena* de asemenea, în schimb numărul levurilor și al neisseriilor a fost mai redus aici decit în straturile superficiale.

Discuții și concluzii

Problema relației dintre microflora dentinei cariate și cea a canalului radicular prezintă interes datorită comunicării acestora, care ale locatit direct prin deschiderea camerei pulpare, cit și microscopic, prin dentina suprapulpară ramolită sau chiar prin canaliculele dentinare intacte încă (Wandelt, 1969). Această legătură poate explica, de ce nu am găsit diferențe semnificative din punct de vedere calitativ în funcție de profunzime și nu am decelat nici un germen characteristic vreunui strat examinat. Speciile izolate din canalul radicular sunt acelea care se găsesc în cele două straturi ale dentinei, existind doar unele diferențe în frecvența izolării lor, care fiind însă prea mici, nu demonstrează o reală specificitate a vreunei dintre microfloarele examineate.

Putem astfel presupune că microflora straturilor profunde provine din cea a stratului superficial, fiind o floră de contaminare.

Din punct de vedere cantitativ am constatat o diminuare a numărului de tulpiini izolate dinspre suprafață înspre profunzime, precum și a numărului infecțiilor mixte. Aceste observații arată că masivitatea infecției scade progresiv de la straturile superficiale ale dentinei către canalul radicular, observații care sprijină teoria lui Crawford și Shankle, după care pătrunderea microorganismelor în canalul radicular este o migrație pasivă, determinată și delimitată de gradul expunerii. Totodată, rezultatele noastre oferă substrat teoretic activității terapeutice, indicind necesitatea unor tratamente mecanice și antiseptice/antibiotice în etape.

Sosit la redacție: 27 septembrie 1973.

Bibliografie

1. Berger U., Hummel K.: Einführung in die Mikrobiologie und Immunologie unter besonderer Berücksichtigung der Mundhöhle. Urban—Schwarzenberg, München—Berlin, 1964, 249;
2. Burnett G. W., Scherp H. W.: Oral microbiology and infectious disease. Williams et Wilkins, Baltimore, 1962, 273;
3. Crawford J. J., Shankle R. J.: Oral. Surg. (1961), 14, 9, 1109;
4. Cristoloveanu R., Tinkl Suzana, Orbán Ecaterina: Stomatologia (1969), 16, 363;
5. Csögör L., Tinkl Suzana, Gottlieb Ecaterina. Manolache O., Bocskay Șt.: Rev. Med. (1972), 18, 1, 3;
6. Grossman L. I., Olliet S.: Oral Surg. (1968), 25, 2, 235;
7. Melville T. H., Birch R. H.: Oral Surg. (1967), 23, 1, 93;
8. Melville T. H., Slack G. L.: Brit. dent. J. (1967), 110, 4, 127;
9. Wandelt S.: Dtsch. zahnärztl. Zschr. (1969), 24, 486.